

živá ŠLOVAKIA

NULTÉ ČÍSLO

1969

JÁ
ŽIV
JSEM
IVY ŽIVI
BUDETE

Z OBSAHU:

Úvodem	1
Gedeon	2
Rodinné ovzduší	4
Z kroniky pražské mládeže	7
Bыло mi šestnáct	8
Otázky — odpovědi	10
Vyznání — báseň	14
Lietajúce taniere	16
Víte, že	19
Veľká noc v Brne	20
Anketa	23
Slova dětem	26
Redakce čtenářům	30

ŽIVÁ SLOVA

ČASOPIS KŘESŤANSKÝCH SBORŮ V ČESkoslovensku

Vydávají Křesťanské sbory v ČSSR v Ústředním církevním nakladatelství v Praze. — Řídí odpovědný redaktor Dr. Karel Kořínek s redakční radou. — Adresa redakce: Praha 1, Dušní 4. — Vychází šestkrát do roka. — Předplatné na půl roku 15,— Kčs, jednotlivá čísla po 5,— Kčs. Administrace časopisu: Josef Holubec, Trávníky 1432, Vsetín. — Grafická úprava a ilustrace: akad. malíř Jaroslav Kapec. — Rozšiřuje administrace. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, závod Ostrava, provoz 26 Valašské Meziříčí.

Pane, ke komu půjdeme? Slova věčného života máš! A my jsme uvěřili a poznali, že jsi ty Kristus, Syn Boha živého.

Jan 6:68-69

Víme, že vše živé má svůj původ zase jen v živém. K tvrzení, že živé povstalo z neživého, je třeba víry, která je ve větším rozporu s logikou a poznatky vědy než víra v Boha — onen živý zdroj života.

Nemůžeme-li se dopátrat původu života vědeckou cestou, můžeme vědecky sledovat jeho zákonitosti. Živé jen z živého! Podobně je tomu i se slovem, které je typickým projevem života nejvyššího rádu — života člověka. A přece ne každý člověk tohoto nástroje života používá k tomu vyššimu, čím člověk roste do výše a hloubky, aby nabyl vskutku „lidské tváře“ — aby byl hodný názvu „creaturarum ultima, absolutissima, excellentissima“ podle „muže touhy“ J. Á. Komenského!

Kolik lidských slov je planých, neužitečných, mrtvých, ano i zabijejících, vraždících druhé! Jsou slova pohoršení, otravy skepse a cynismu, beznaděje, nenávisti, zloby a smrti ... Jsou typickým projevem a neodlučitelnou součástí destruktivního — „duchovně mrtvého člověka“, člověka, který vlastně svému lidství buď zemřel nebo ještě ani nezačal žít. Takový člověk nemůže pro lidství nic vykonat — jen strhnout ho do téhož stavu, v němž je sám! Těch se varuj, můj milý čtenáři, a viň se k těm, kdož svým slovem potěší, posilní, povzbudí, roznítí touhu po dobré, pravdě a krásě! K těm, kdož sami jsouce živí, mají živé slovo!

A protože živé slovo má živý člověk a tento povstává z onoho živého zdroje — z Boha, z Něj a v Něm žije, lze hovořit nejen o živých slovech, která jsou důsledkem obecenství s Bohem, ale též o slovech v černého života, která má Bůh sám. Jimi On k nám promlouvá, jimi nás nasycuje — skrze svého milého Syna Pána Ježíše Krista! Rozumíme onomu vzácnému Jeho výroku: „Ne sámým chlebem jest člověk živ, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst?“

Kéž by tento časopis byl pln živých slov „živých lidí“, kteří nejdříve uvěřili a pak poznali, pochopili, přesvědčili se, kym je On a jaký praktický dosah v našem životě mají Jeho slova — slova věčného života! Kteří doveďou k Němu pro ně s touhou přicházet! Za Ním a s Ním chodit! V Něm přebývat!

Kk

GEDEON

Gedeon mlátil obilí na humně, aby vezma, utekl s tím před Madiánskými. I ukázal se jemu anděl Hospodinův a řekl jemu: Hospodin s tebou, muži udatný! Soudců 6:11-12

GEDEON — TEN, JENŽ LÁME, BOŘÍ

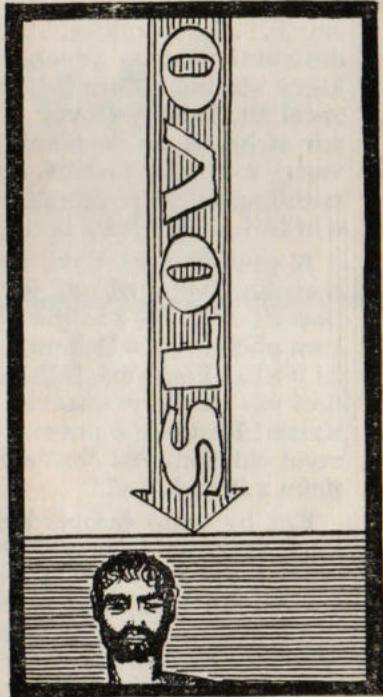
Jaká typická charakteristika mládí, které tak rádo láme domnělá pouta nesvobody a omezování dospělými, boří staré vžitě tradice, zvyklosti, způsoby myšlení, rádo revoltuje proti autoritám... Snad právě proto, že je tolik potřebuje a poznává při nich tolik nedostatků!

Lámat a bořit je snadné, ale budovat, tvořit, stavět nikoli. Jaké síly, moudrosti a trpělivosti je k tomu třeba! Má ji Gedeon? Vždyť je třeba něco dělat! Není možno složit race v klín, je třeba pracovat o pokrm, aby nezemřel! Víme, že „Gedeon mlátil obilí na humně“ — za to je třeba jej pochválit! Méně již za to druhé — „...aby vezma, utekl s tím před Madiánskými“. Svým dosavadním autoritám se dovede vymknout vlastním pokusem o řešení svého problému hladu a proti svým nepřátelům se nedovede mužně postavit?

Co je platné, že je mladý člověk plný elánu a touhy po lepším, plnějším způsobu života, než spatřuje u svých dosavadních autorit... co je platné, že chce a snaží se něco dělat — získat onen „pokrm pro své vnitřní nasycení“ — aktivně pracovat na „svém humně“! Co je to platné, když — z hluchých klasů zrno nevymlátí a kdyby je i získal od někoho — stejně s tím uteče před „Madiánskými“?

Touha po dobrém, pravdě, spravedlnosti, svobodě, lásce a kráse a —

stále jen zklamání svým okolím, autoritami; těmi, jimž věnoval svou důvěru! Zklamání svou vlastní nemohoucností! A tak zbývá jen protest, gesto, široký rozmach vlastní sebezáchranné reakce s předchutí pádu a potlačení, marného boje. Jak dlouho bude takto utíkat Gedeon před Madiánskými? Před bojem s překážkami kolem sebe a se sebou samým a svou vlastní zbabělostí? Jak dlouho to potrvá, než se stane kapitulantem — zklamaným, zrazujícím svou touhu, cynickým, destruktivním „Madiánským“, mezi něž nakonec zapadne, protože mu nic jiného nezbývá a on chce přece jen žít! Je vůbec naděje, že se význam jména Gedeon, v němž je ten zdravý prvek — bořit to zlé a nemohoucí — přece jen zachová a nezmění v boře-

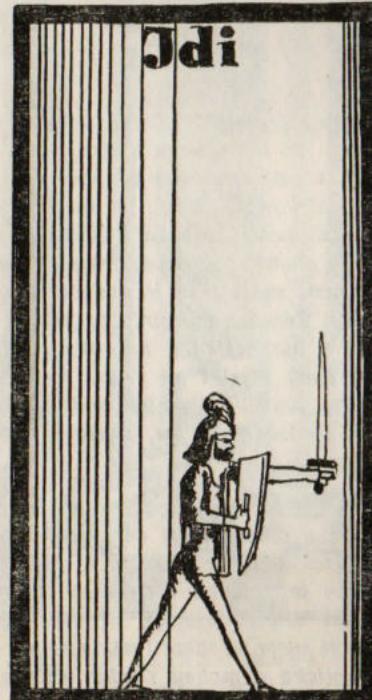

ní i toho mála, co ještě z té touhy po ideálech zbývá?

Do této Gedeonovy situace vstupuje Bůh svým zdánlivě nelogickým a tudiž nepochopitelným oslovením „muži udatný“! A přece je to vše tak jednoduché! Vždyť je tu:

1. BOŽÍ vstup do Gedeonova života;
2. Konkrétní oslovení Gedeona, které se ho bez jakýchkoliv pochybností týká.
3. Jasná a určitá řec s ujištěním, že On — BŮH je s ním a tudiž
4. vyřešení celého problému mladého muže!

V té chvíli je již „mužem udatným“, schopným vést vítězné boje sám se sebou, svými nejbližšími, svými přáteli a posléze i se svými nepřáteli — Madiánskými! V tu chvíli jsou naplněny všecky jeho touhy —

on poznává realitu dobrá, pravdy, spravedlnosti, lásky a krásy ve svém vlastním životě — v BOHU, který za ním přišel, který se k němu osobně sklonil, který k němu hovoří — a který Svým slovem tvoří v něm charakter nového člověka! Člověka, který se nebojí, kterému nic jiného nezbývá, než „být mužem udatným“, protože mu to Bůh řekl a On se přece nemílí a za Svým slovem stojí — a — GEDEON MU PŘECE VĚŘÍ A NAPROSTO DŮVĚRUJE!

Můj druhý příteli! Vstoupil jíž do Tvé životní situace Pán Ježíš? Promluvila jíž k Tvému srdeci Jeho láska? Oslovil Tebe osobně skrze Golgotu, kde za Tebe zemřel, protože se k Tobě — hříšnému — přivinul, aby Tě vytrhl z Tvé beznaděje a slabosti? Máš to Jeho ujištění, že je s Tebou? Ze Jeho zmrtvýchvstání je také Tvou novou životní sňou? Pak jsou splněny Tvé tužby nejkrásnější, pak jsi statečným — neboť Ti nic jiného po Jeho pravdivém výroku nezbývá, když — KDYŽ DOOPRAVDY JEHO SLOVU VĚŘÍŠ!

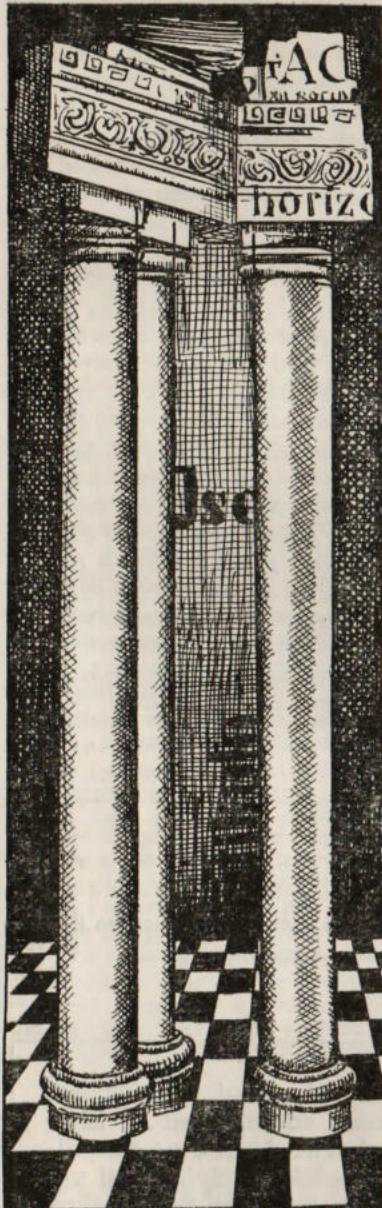
A tak v této Jeho síle, v níž se utvrzuji na kolenu, jdi, bojuj sám se sebou a svými zlými sklony tvrdě a nelítostně, bojuj těmi Jeho zbraněmi — tichostí, pokorou, trpělivostí a láskou — se svými nejbližšími, se svými přáteli — i s nepřáteli — „Madiánskými“, těmi dnešními pochybovači, cyniky, nešťastnými rezervanci, kteří nemohou dávat ten duchovní chléb povzbuzení a roznícení pro něco ušlechtilého a krásného, jen rozvrat, pesimismus, smrt, kteří nedovedou nic stavět, jen bloudit a bořit! Není Ti jich líto? Nebo se jich bojíš? Či chečeš „svůj chléb“ za jejich zadý tajně připravovat, konzumovat, schovat a — utéci? Již ne! Vždyť: HOSPODIN S TEBOU, MUŽI UDATNÝ! KK

Rodinné ovzduší

V každé rodině panuje určité stálejšího, což je pro všeobecné ovzduší. Vystihneme je často už v ovzduší domu obzvlášť důležité. Tam, předsíni podle způsobu, jak visí šaty; kde muž a žena mají k sobě navzápoznáme je rovněž na úzkostlivém jem důvěru, dávají jeden druhému pořádku nebo nepořádku v místnosti, dalekosáhlou svobodu. Nejsou ustanebo podle velkorysého rozmístění raní, ani úzkostliví o sebe, i když nábytku a předmětů. Především však se druh dopustí něčeho nezvyklého, je poznáme podle způsobu, jak manželé spolu hovoří, nebo jak mluví roho. Každá diskuse, nejednodušší rozdiče s dětmi. Jednotlivé osoby mohou hovor je založen na této důvěře a být velmi sympatické, ale jejich rodinná atmosféra působy tísňivě. Naopak to mohou být úplně nenápadní, průměrní lidé, ale jejich rodina je neobyčejné umělecké dílo. V tomto smyslu jsou lidé, kteří ve své rodině jsou tísňeni a působí tísňivě a jiní, kteří právě až v rodině se plně rovinou.

Toto ovzduší vznikne ovšem krajně jemnou kombinací různých povah, je ale neseno a podporováno přečleně několika základními liniemi. Pokusíme se odkrýt tyto linie, které udávají celku ráz tak, jako trámy s r u b u .

Kde v rodině tvoří věrnost a důvěra základní trámy, tam i ostatní vztahy se zelenají. Kde však tento žem a ženou. Snad se podivíš, základ schází, stávají se všechny že nejmenuji na prvém místě lásku? ostatní spoje v rodině i mimo ni pro-Prirozeně pochází důvěra z lásky, ale blematické a mohou zavdat příčinu má cosi klidnejšího, vyrovnanějšího, k rozporům.

Něžné vztahy mezi matkou a dětmi, pocit bezpečnosti, který u ní nachází, jsou první se, každý podle svého způsobu a

přičné trámy v našem rodinném domě. Bez nich děti nemohou normálně vyrůst, bez nich zůstanou osamoceny, jedinci, kteří se stále více zaměřují na sebe a obyčejně dojdou k nějakému extrému. Protějšek k tomu tvoří láskyplné, avšak pěvné vedení otce, kterému se děti mohou bezpodminečně svěřit, protože nevede do poroby, ale k svobodě. Celé něžné předivo dětského života se prostírá mezi mateřským bezpečím a otcovským vedením; dají mu ráz pro budoucnost. Od toho závisí, zda ovzduší domu se stane bojácně úzkostlivé, drze rozmazlené, vzdorovitě agresivní, nebo volné a klidně důvěřující.

Druhý přičný trám tvoří vztahy mezi sourozenci. Poznáš snadno, jak velice závisí tyto vztahy na vztazích mezi rodiči. Tam, kde jsou děti zkráceny o mateřskou nebo otcovskou lásku, stávají se žárlivými na sebe a nevraživými, zatímco správný poměr rodičů vytváří i mezi nimi nejsilnější pouto. Především u starších dětí utváří zvláštnost sourozenecké lásky domácí ovzduší — a nad to poměr k blížnímu vůbec, k „bratu“ a „sestrě“ ve sboru.

Mezi těmito hlavními trámy jsou ještě jemnější a zvláštní — láiska mezi matkou a synem, mezi otcem a dcerou, mezi bratrem a sestrou. V nich se poprvé zcela jemně naznačuje a dá se vytušit příšší láска mezi mužem a ženou; vlastní povaha dostává konkrétní rysy oproti druhému pohlaví. Tříletý hošek se postaví rytířsky k ochraně matky, čtyřletá dceruška odzbrojí rozhněvaného otce, když povedne k němu oči. Bratr a sestra se starají, povzbuzují se, škádličí, který u ní nachází, jsou první se,

*scho*pnosti. Tato nejrannější láska je Panuje-li v rodině toto ovzduší, pak pro rodinné ovzduší velikým obohatí tam cítíš hluboký pokoj. Po- cením, když je nesena celkem a když koj je záštitou obecenství — záštitou se sladí se vztahy k ostatním členům mezi sebou navzájem a skrze nás rodiny. Když k tomu nedojde, vznikne sladí se vztahy k ostatním členům mezi sebou navzájem v Boží vůli. Víme však, že nezávist, žárlivost, pocit zkrácení a pokoj se získává bojem a udrží se dojde k příslušným „jedovatým“ po- známkám proti zúčastněným. Přede- vším se mohou stát otcové žárlivými na syny, když se domnívají, že je matka jednostranně vyznamenává.

Na tomto trámovém lešení má dobré rodinné ovzduší několik typických znaků. Cítíš, že každému jednotlivci jde o to, aby každému druhému jedinci sloužil, učinil ho šťastným a — což je ještě více — pomáhal mu, aby se stal takovým, jakým ho Bůh má v plánu mít. To je snad největší služba, kterou člověk člověku může prokázat, to je opravdová láska. A protože každému zde záleží na tom druhém, neexistuje žádná hořkost a žádná křečovitost, ale panuje pravá radost, srdečná radost, radost z druhého a radost s druhými.

Humor patří k ovzduší zdravé rodiny. I křesťanské rodiny. Ba právě křesťanské rodiny! Pravý humor je dobrotivý úsměv nad našimi slabostmi a rozpaky, protože máme oporu ve větší lásce.

Ale ovocem Ducha jest láska, radost, pokoj, shovívavost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost, zdrženlivost... Žijeme-li Duchem, jednejme také duchovně. Nebudeme žádostiví prázdné cti, nedrážděme se vespolek, nezávidíme si vespolek... Noste těžkosti jeden druhého, a tak plňte zákon Kristův.

Gal. 5:22-26, 6:2

z kroniky

NIVY — byly jako vždy plné kouzla a půvabu. O jízdě na traktorem taženém žebříňáku po vsetínských „kotárech“ netřeba psát chvalozpěvy. Rozkoši „říčicí“ děcka, která se „ráda boji“, zásahy „lesních kadeřníků“, cuchajících svými haluzemi zejména dívčí drdoly, několikrát ohrožený jazyk překousnutím a jekatvá dušička vytřesením, semo tamo nějaké to tlačení a... vítá nás hotel Stodola, hotel Kravín a hotel Maggi, který se marně některí pořádní lidé snaží přejmenovat na Betanii... a samozřejmě vítá milý strýček H. a ze široka se usmívající J., umazaný, jako vždy, od rozebrané a opravované motorky.

A což ten pokrok v pensionu Maggi s novou kuchyňkou, umývárnou a letní kuchyní či jídelnou tam, kde dříve bylo smetiště s bujným porostem kopřiv!

A zase se chodilo kupat a tlouci do mléče, do milého Semetína, konaly pravidelné výpravy do vsetínského shromáždění a samozřejmě konaly výlety... Krásně bylo na Pustevnách, u Radegasta a na Radhošti. Krásný byl milý Rožnov s národním Valašským muzeem, známenité chutnaly valašské koláče FRGÁLE, vhodné doplněné zmrzlinou. A což ta návštěva u „starička“ ve Valašském Meziříčí, kde nás bylo tolik, že jsme chaloupku nejen úplně zaplnili, ale ještě obklíčili! Kde jsme se měli tak dobře u Božího slova!

A což ta výprava na přehradu Bystřička, kde jsme si tak výborně zaplavali a zajezdili na lodičkách?

Anebo ty táboráky! Žel, nebyly již na tradičním kopci, kde padly nádherné stromy za oběť rozpínavosti místního JZD, ale na rozcestí, kde jsou klády...

Ale i ta nedorozumění v kuchyni a službě s tetičkou B., která vystřídala naši zlatou tetičku O., byla k něčemu dobrá. Abychom poznali, co je opravdová láska a vzájemné porozumění a dohonili na kolenu to, co jsme opomíjeli — upřímnost a vroucnost. A pak přišla atmosféra moci, pod jejímž vlivem se obrátil Milan z Frýdlantu, pak Miluška z Vrbna a Blanka z Prahy a ti malí kluci. To koukal strýček H., když našel na hnojisti zahozenou tabátku s cigaretami, jimž dal jejich původní majitel výhost!

Jaké to byly krásné chvíle u Božího slova a na kolenu! A i to počasí nám přálo a sluníčko se na nás usmívalo po celý ten čas.

Škoda, že jsme se loučili v dešti. Jakoby Nivy plakaly a i nám bylo nějak smutno... ani ten traktor nám náladu valně nepozdvívhl! Vlak nám samozřejmě ujel... tak jsme alespoň zaplašili svůj žal dobrými krměmi v buffetu „Na Špici“, holdující v nastalé zimě horkému čaji.

Vzpomínka na rok 1968

Kk

pražské mládeže

Bylo mi šestnáct...

V našem časopisu hodláme uvádět překlady některých článků všem známého Billyho Grahama. Nejdříve však jeho osovní svědectví:

Nikdy nezapomenu na svůj první rok na střední škole. Přišel tehdy do Charlotte, města v Severní Karolině, slavný hráč baseballu, „král útočníků“ Babe Ruth. My hoši jsme seděli vedle sebe v nejpřednějších řadách a křičeli jsme, jak jsme jen mohli nejhlasitěji. Můj otec, který nás na zápas vzal, zařídil to pak tak, že jsem měl pořást rukou člověku, který byl modlou našich mladých srdcí. Tři dny jsem se pak nemohl rozhodnout k tomu, abych si svou pravou ruku umyl. Hned následujícího dne mi to všichni moji přátelé ve škole záviděli.

V posledních letech mých studií bylo mým největším ideálem, abych se stal profesionálním hráčem baseballu. Snil jsem o tom, že budu jednou hrát na Wrigley Field-Stadionu v Chicagu, na Yankee-Stadionu v New Yorku a kdekoliv. Hlatal jsem všechny sportovní zprávy.

Bylo mi šestnáct let, když jsem byl po jednom zápase pozván, abych se účastnil nějakého náboženského shromáždění. Ríkal se, že tam má mluvit energický, útočný kazatel. To mne lákalo, protože mne bylo možno získat pro všechno, co nějak souviselo s bojem a vřavou. Nechal jsem své školní úkoly a šel jsem do shromáždění. K mému překvapení byla to veliká evangelizace, k níž se sešlo asi pět tisíc lidí.

Seděl jsem vzadu a zvědavě pozoroval, co se děje. Nebylo mi docela jasné, oč půjde. Vždycky jsem si až do té chvíle myslíval, že náboženství je více méně jakousi rozbředlou a ochromující záležitostí, kterou by se sporovec, jímž jsem se chtěl stát, neměl nechat příliš zatěžovat. Něco takového bylo podle mého mínění dobré pro staré muže a děvčata a ne pro muže se zdravou krví v žilách. Tu a tam jsem také chodíval do kostela, ale to bylo všechno.

Na pódiu stál statný muž a kázal tak, jak jsem ještě nikdy nikoho kázat neslyšel. Uprostřed své řeči ukázal pojednou přesně tím směrem, kde jsem seděl, a zvolal: „Mladý muži, jste hříšník!“

Skutečně jsem myslil, že mínil mne, a tak jsem se přikrčil za muže, který seděl přede mnou. Jak jen kazatel přišel na to, že mne nazval hříšníkem?

Jsem přece právě tak dobrý, jako každý jiný ujišťoval jsem sám sebe. Nedělám nic zlého a vedu mravně bezúhonný život. Patřím dokonce i do církve, třebas tam zřídka docházím.

Ale tu začal kazatel uvádět citáty z Bible: „Všichni zajisté zhřešili, a nemají slávy Boží“ (Řím. 3:33). „Není, kdo by činil dobré, není ani jednoho“ (Řím. 3:12). A tu mi bylo po prvé v mému životě jasné, že jsem hříšník, že se nacházím na cestě do pekla a potřebuji záchrance.

Ale přesto, když pak kazatel vyzval ty, kdo se rozhodují pro Krista, aby přišli dopředu, vyběhl jsem ven do tmavé noci a šel jsem domů.

Nikdy však nezapomenu na hodiny, které pak následovaly. Celou noc jsem zápasil a bojoval a následujícího dne jsem se nemohl dočkat večera, abych mohl jít znova na pobožnost. Tentokrát jsem seděl dosti vpředu. Když evangelista povstal, zdálo se mi, jakoby se na mne usmál. Zcela pohnutý hlasem pronesl: „Dokazuješ pak Bůh lásky své k nám, nebo když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás“ (Řím. 5:8).

Hned jsem pomyslil: To patří mně! Já jsem hříšník. A Bůh mne miluje.

Když došlo znova k výzvě rozhodnout se pro Krista, šel jsem s jinými dopředu. Kazateli Mardeca Hamovi jsem podal svoji ruku a Spasiteli jsem dal své srdce. V témže okamžiku zaplavily moji duši radost, pokoj a jistota. Mě mnohé hříchy mi byly odpuštěny. A tak jsem se poprvé setkal s Timem, který se od té chvíle stal hrdinou mého života.

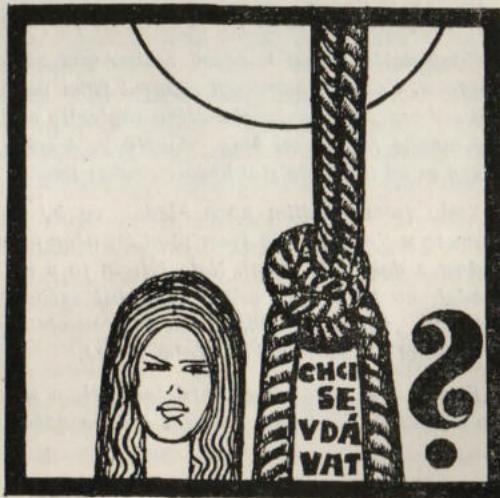
Stále jsem předtím něco hledal, co by mne mohlo nadchnout. Nalezl jsem to v Kristu. Stále jsem předtím něco hledal, co by mi přineslo pravou radost a dokonalé štěstí. Nalezl jsem to v Kristu. Stále jsem předtím něco hledal, co by mohlo utišit nejhlbší tužbu mého srdce. Nalezl jsem to v Kristu. „Sytost hojněho veselí je před obličejem tvým, a dokonalé utěšení po pravici tvé až na věky“ (Žalm 16:11).

Kristus jest mým silným hrdinou. Celým srdcem Jej ctí a klaním se Mu. On nás volá, dává nám nadšení a dává našemu životu smysl a cíl.

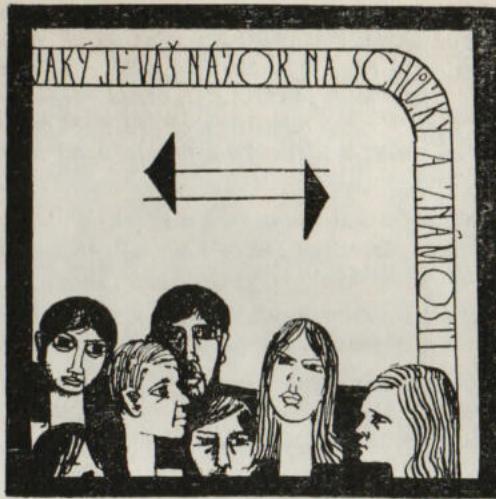
Z knihy „An die Teenager“ — přeložil -ju.

Jaký je Váš názor na děvčata, schůzky
a známosti?

Je mi osmnáct let a jásem beznadějně
zamilována. Rodiče však nechtějí, abych
se vdala. Říkají, že je to přiliš brzy,
abych mohla zodpovědně rozhodovat.
Chtějí, abych nejdříve ukončila školu,
ale já si myslím, že lásku je více než
vzdělání.

O T Á Z K Y

Jsem zcela rozhodně proti předčasným známostem. Myslím, že většina chlapců a dívek začíná, kdy k této věci ještě nedozráli. Stýkej se kamarádsky se všemi. Budeš tak nejen šťastnější, ale sobě i jiným ušetříš nejednu bolest srdce.

Kdo nic neví, nic nemiluje. Kdo nic neumí, nic nechápe. Kdo nic nechápe, je bezcenný. Ale ten, kdo chápe, ten i miluje, všímá si, vidí . . .

Paracelsus

O D P O V Ě D I

Nepochybuj o tom, že jsi zamilována, protože láska přichází na mladé právě tak jako dospívání. Myslím však, že tvoji rodiče mají pravdu. Měla by ses modlit za rozhodnutí, které tvůj život bud učiní šťastným a nebo by jej mohlo zničit.

Mladý člověk, který podcení své vzdělání, omezí vlastně svou schopnost vydělávat živobytí. Slyšel jsem sice, že některí lidé říkali, že budou živí z lásky, ale neexistuje žádný doložený zánam, že to někdo dokázal.

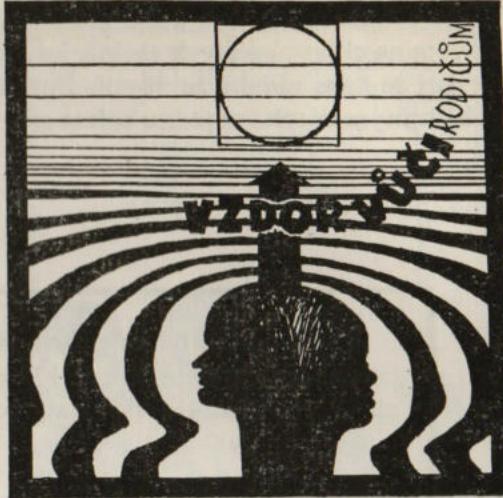
Proč bys nemohla dále studovat a zůstat zamilována? Pravá láska může být dobrou pomocí ve studiu a může napomáhat k mravní rovnováze. Konečně, láska byla nejednou inspirací pro vynikající literaturu, umění a hudbu.

Musiš však mít na paměti, že jsou dva druhy lásky. Předně je to láska tělesná, jakýsi fyzický magnetismus neboli přirozená přitažlivost dvou lidí různého pohlaví. A pak existuje pravá láska, která vyrůstá z duchovního základu. Je-li tvá láska ryzí, dokáže poněkud i počkat. Bible říká: „Láska trpělivá jest, dobročitá jest... nehledá svých věcí“. Především si ověř, zda máš mysl Kristovu. Pak tvé rozhodnutí bude pravé.

Kdy a jak je třeba se modlit?

Jsem „teenager“ (dospívající člověk) a moji rodiče se mnou jednají jako s dítětem. Mám povinnosti dospělých, ale práva dítěte z mateřské školy. Jsem úplně otráven. Můžete mi pomoci?

O T Á Z K Y

Dospívat není snadné. Nezapomeň, že každý růst má i své „bolesti růstu“. Měj na paměti, že toto období tvého vývoje je nesnadné i pro tvé rodiče. Není to pro ně lehké uvědomit si, že jejich dítě se stává dospělým a že se i oni musí přizpůsobit jako i ty.

Pozoroval jsem, že někteří dospívající mladí lidé vyžadují pro sebe vysady dospělých, ale berou na sebe jenom povinnosti dětí mateřské školy. Zde obyčejně dochází ke konfliktům mezi dospívajícími dětmi a jejich rodiči.

V této době je třeba dbát toho, aby ses uchránil jedné vázné věci, totiž zahořklosti. Nedovol, aby nepříjemné události těchto nesnadných let zanechaly v tvé duši jizvy, které by narušily tvůj budoucí šťastný život a vztah mezi tebou a tvými rodiči. Velmi naléhavě vybízím všechny mladé dospívající lidi, aby přijali Krista jako svého Spasitele a Pána. Když se potom objevují problémy, můžeme říci: „Všechno mohu v Kristu, který mne posiluje“. Nejšťastnějšími mladými lidmi jaké vůbec znám jsou ti, kdo objevili, jak vzrušující je žít pro Něj. Jsme-li smířeni s Bohem, obyčejně z toho vyplývá i harmonické soužití s jinými lidmi.

O D P O V Ě D I

Nemysli, že by ses měl modlit až tehdy, když k tomu máš chuť. Pak by ses totiž možná nemodlil nikdy. Učedníci prosili Ježíše, aby je naučil modlit se. I my se musíme učit modlit se. Modlitba je i věcí cviku. Modlit se člověk nejlépe naučí tím, že se skutečně modlí, ne tím, že čte knihy o modlitbě. Zařaď své chvílinky modliteb do svého denního programu a běžných povinností!

V tomto čísle odpovídal na otázky Billy Graham. — Přeložil -ju-

Láska je trpělivá, láska je vlídná a nikomu nezávidí, láska se nikdy nevychloubá. Není vrtošivá ani hrubá, nikdy není sobecká. Hned tak se neurazí. Láska si nevede žádný seznam křivd, nepase se na hříších druhých lidí, ale libuje si v pravdě. Není nic, čemu by láska nemohla čelit. Její víra, její naděje a její trvání neznají mezí. Láska nikdy neskončí ...

Nový překlad 1. Kor. 13:4-8

yl jsem

malomocným
v poušti
hřichu.
Živil jsem se
pískem,
co zbyl

po kráse světa.
Ve smrtelném
tichu
hluchoněmým
smíchem
umírali lidé
v tanci,
ke kterému
dábel
v zlatém
rouchу hrál.
Živí byli ti,
kteří hladoví
a žízníci
v nekonečné
poušti světa
svůj života
pramen našli...
v Bibli.

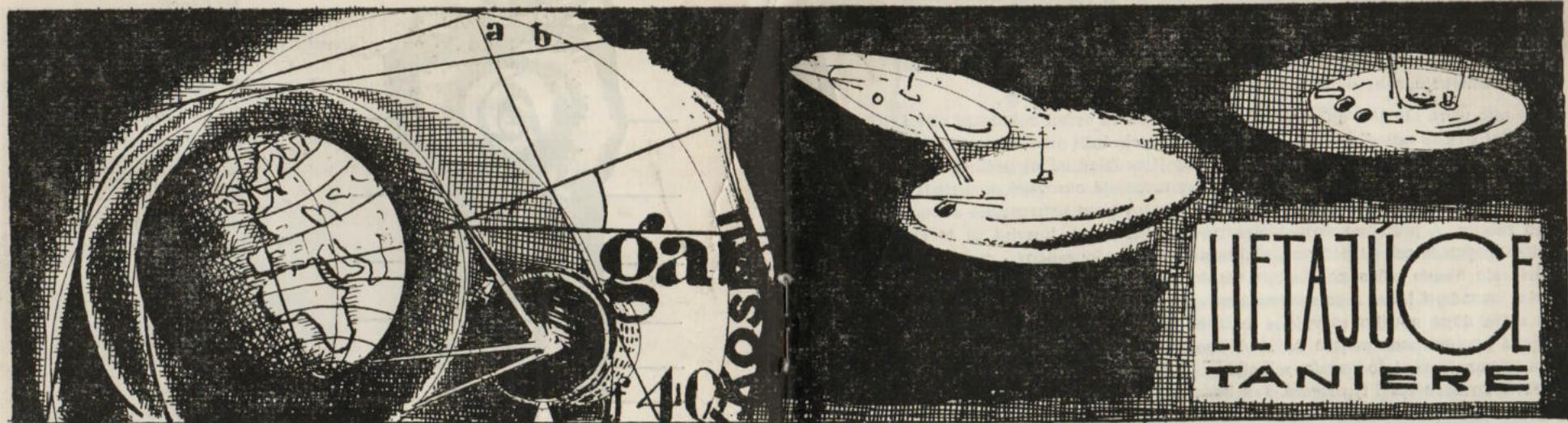
Stál na
rozcestí jsem
nah a ztracen,
ani hladov,
ani syt.
Pak setkal jsem
se se svým
já,
a byl jsem
krutě zbit.
Plynula léta
a na stejném
místě
v krví
z mých ran
našla mě láska.
Vzala mě
za ruku,

a jak byl jsem
otrhnán,
stanul jsem
u kříže.
Tam pod tělem
člověka,
z kterého láska přišla
za mnou
sejmout pásku
s očí mých,
tam pod tělem
Ježíše,
kde duše má
se neleká
vypovědět
válku světu,
tam,
kde po vítězném
boji
nečeká se
na odvetu,
tam,
kde zvonce
malomocných
nacházejí hroby,
tam slíbil jsem
svému Pánu,
Otcí věrné
synovství.
Několikrát
mrtev byl
a několikrát
ožil jsem
po špatné
vraždě svého
já.

Na konec
stanul jsem
před Božím
křtem.
Ne na konec,
ale na začátek,
na startovní
čáře
začal jsem
svoji pout.
Vyměnily stráže
si vůle má
a Boží záře.
Nechť nyní
ornici jsem
plodnou,
na které
oráč
sklízeti bude.
Ať ovečkou
pastýře jsem
hodnou,
a jsem tam,
kde na fujaru
hude.
Toť moje
vyznání.
Ne nejsem
zmámen
po vyslužitím
boji.
Jsem synem
Božím
až na věky.
Amen.

Jan Voháňka

Už viac ako 20 rokov objavujú sa na celom svete správy o „lietajúcich tanieroch“. Naposledy bola v novinách Práca dňa 15. februára t. r. krátka správa:

„RIO DE JANIERO — Brazilské vojenské letectvo prešetraje správy, podľa ktorých pri meste Pirassununga v brazílskom štáte São Paulo pristál lietajúci tanier so štyrmi zelenými mužíkmi. Jeden zo svedkov — devätnásťročný Tiago Machado — tvrdí, že dočasne ochromel na nohy, keď na neho jeden zo zelených mužíkov vystrelil akýmci lúčom. Zatiaľ vraj, čo Machado ležal na zemi s opuchnutými nohami, záhadný predmet sa vzniesol do vzduchu a zmizol.“

Už od roku 1947 sú registrované rôzne hlásenia o dosiaľ nezistených objektoch tanierových, špirálových či cigarovitých tvarov, ktoré lietajú bleskovou rýchlosťou po oblohe až do blízkosti zeme, prípadne i s pristatom na zemi a stykom s jej obyvateľmi. Je treba povedať, že týchto hlásení je viac ako 200 tisíc a že sú v rôznych štátoch komisie odborníkov, ktorí sa zaoberejú vedeckým bádaním týchto úkazov.

Vedecky nie je dokázané nič, čo by svedčilo pre domnenky o vyrobených dopravných prostriedkoch obrovskej rýchlosťi a ich posádkach obyvateľov iných planét; ale nie sú tu ani jasné dôkazy proti. Ide tu teda o prípad verenia. To je práve druh viery, ktorá dnešného človeka zaujíma, napína a vzrušuje.

I dnešný človek, ktorý sa cíti na vrchole „babylonskej veže“ svojich schopností a svojho poznania, nakoniec nejako a v niečo verí. Tým skôr, keď sa jedná o objekt, ktorý súvisí s jeho oblasťou pokroku vedy a techniky. Obrovská kozmická rýchlosť, aerodynamické tvary, neviditeľné smrtiace lúče, medziplanetárne lety — áno, to je tá pravá oblasť čomu môže veriť. To sa nepričí jeho poznaniu o výkone motorov s atomovou energiou, o raketových prúdových motoroch a kozmických lodiach, to je „all right“.

Zvesť o Pánu Ježišovi, o Jeho láske k človekovi, o Jeho moci premenňujúcej život človeka; zvesť o záchrane pred budúcim súdom na základe smrti Pána Ježiša na Golgotu — tá sa dnes človeka nedotýka. Na to si zvykol. To je samozrejmosť. O tom sa eventuálne učil v škole, ako hovorí jedna báseň, z ktorej uvedieme aspoň úryvok:

Vytáhne-li nějaký kluk z potoka kočku, zatleskám mu na souhlas.
Zachrání-li matka z plamenů své dítě, jsem dojat.
Jestliže nějaký lékař v Africe nezíštně léčí, jsem na něho hrđý.
Padají-li bojovníci za svobodu svého národa, mé srdce bije rychleji.
Že jsi však Ty jako těžký zločinec byl usmrcen, na to jsem si zvykl!
Že jsi vzal na Sebe vinu národů a ras, na to jsem si zvykl!
Že ses dal za mne políčkovat, poplivat, zbičovat a ukřižovat,
na to jsem si zvykl!

Že jsi nás na věky zachránil, na to jsem si zvykl!
Že jsi tak miloval svět i mne, na to jsem si zvykl!

A tak miesto kresťanskej viery, viery v Krista a pravdu Písma, nastupuje u moderného človeka nová viera, ktorej sa hovorí „ufologická“. Je to viera vo všestranný vesmírny rozvoj, ktorý má byť ďalšou, vyššou etapou nášho

technického veku. Vesmír — to pre túto vieri nie je sídlom neosobných sôl a kvalít, ale je obývaný živými bytosťami, ktoré sú podobné ľuďom, obyvateľmi planét - planétanmi. Ti teraz začínajú vo väčšej miere robiť pokusy priblížiť sa k našej zemi a naviazať spojenie s ľudstvom. Tým sa otvára nová, kozmická epocha dejín ľudstva.

Ale táto viera ide ešte ďalej. Títo kozmickí ľudia sú veľmi naklonení našej zemi. Oni strážia nezodpovedné ľudstvo, aby ho uchránilí pred sebazničením. To lahodí uchu človeka, ktorý žije v napätej medzinárodnej politickej situácii, kedy sa stále hovorí o mieri, ale štáty investujú obrovské prostriedky do vojenského materiálu, kedy svet nie je zaistený pred nebezpečím atómového zániku. A preto vo svojich predstavách ide ďalej. Rozvíja sa teória o hliadkových letoch planétanov, týchto nebeských záchrancov - spasiteľov. Planéfania nielen môžu zneškodniť zásoby ničivých atómových bômb, ale naviac, zoznámia ľudstvo so svojimi úžasnými znalosťami prírodných sôl. Zem tak môže dôjsť nového rozvoja a ľudstvu nastane zlatý vek dokonalosti. Zemská planéta bude prijatá do „Veľkého kozmického zväzu“ a jej obyvatelia budú začlenení do vesmírnych stykov a vzťahov v oblasti obchodu, vedy i práva. To bude vyšší typ života. Tak bude realizovaný sen o raji.

Takto formulovaná náuka dostala názov „UFOLOGIA“, podľa cudzojazyčných zkratiek: „Undefined Flying Objects“, tedy U. F. O. Táto UFO-viera priťahuje moderného človeka do nadsvetových diaľav. Nehľadá tam Boha, ale človeka. Človek si našiel vo svojich predstavách iného „spasiteľa“, nepotrebuje tedy kresťanskú zvest o Kristu. Nepotrebuje myslieť do budúcnosti, za hrob — raj čaká človeka na tejto zemi a život sa preto ubera k dokonalosti.

Čo k tomu dodať?

Človek od počiatku svojej existencie na zemi túžil byť vyšším, dokonalejším, túžil po niečom, čo by nebolo časné a tým i pominuteľné. A pretože človek nemal nad sebou nič vznešenejšie okrem Boha, píše Komenský v knihe „Jednoho jest potrebí“, túži sa tedy vyrovnať Bohu. A na túto túžbu ho ako na udicu chytí a oklamal satan: „Budete ako bohovia“ (Gen. 3:5). Jeho túžba nebola splnená a preto trvá ďalej. Boh, to Slovo, zostupuje na túto zem, prijíma ľudské telo, aby telo (tj. veriaci človek) mohlo vstúpiť do Slova, aby tedy ľudskí synovia mohli sa stať defmi Božími. Pán Ježiš teraz skutočne poskytuje to, čo podvodne ponúkal satan: právo a moc byť defmi Božími. Žiaľ, ľudia tomu nechceli a nechcú veriť. Odmietajú túto ponuku a aby uspokojili svoju túžbu, hľadajú niečo, čo sa dá pochopíť rozumom, alebo čo je prijateľné ich myslí. Preto moderný človek nehľadá Boha, i keď sa dívá hore, do vesmíru. Hľadá tam človeka, ktorý by mu pomohol. Je ochotný tomuto veriť a toho sa vierou zaujať.

My sme vďační Bohu, že máme mocného Spasiteľa v Pánu Ježišovi, ktorému sme zverili náš život. On je našou nádejou, skalou, ktorá sa nepohnie v najakej búrke života. V tejto skale je zakotvena naša viera a nemôže byť otriasená alebo zmarená ničím a tedy ani nie novou vedou a novým učením.

-jos-

Vŕte, že...

- britská biblická spoločnosť prípravila nové vydanie Písma svätého — tentokrát pomocí samočinného počítača? Až dosud spoločnosť vydala preklady Bible do 878 jazyků, včetně češtiny. Při překladu se do počítače vkládal původní text, záhlaví stran a nezbytné instrukce. Počítač zpracoval údaje na děrnou pásku, z níž byl potom samočinně vysázen text.
- čierny pasažier — 32ročný Kolumbijčan Luis Lara — preleteł nedávno z Bogoty do La Paz na podvozku lietadla, na ktorý sa zavesil tesne pred štartom? Priletel do bolívijského hlavného mesta cez Andy, ktoré dosahujú na tejto trase výšku 8 000 metrov, celý užímený a po zatknutí vyhlásil: „Keby som nemal veľkú vieri, nikdy by som tú cestu nevydržal.“ Bola mu strašná zima, najmä pri prelete nad horami. Za 5-hodinového letu ho dusil výfukové plyny z lietadla, ale inak cestu prežil vcelku zdravý. Vydał sa na ňu len v īahkej košeli a nohaviciach a ako jedinú batožinu si viesol Biblio.
- v Německé spolkové republice provedli průzkum: Jak si představujete Boha? Dotazovaní byli vzdělaní i nevzdělaní. Odpovědi byly neobvyčejně různorodé. Proti minulosti se však v představách projevují znalosti naší doby. Mnozí občané mají představu, že Bůh se podobá mraku plynu v souhvězdí Oriona. Žáci střední školy se Jej pokusili namalovat. Byla to barevná mozaika od starce s dlouhými vlasy, po modrou oblohu až k čistým listům. — (Poznámka redakce: Kdyby Bůh byl představitelný lidskému rozumu, pak by nebyl Bohem. Nejlepší odpověď tedy daly ty děti, které odevzdaly čistý, bílý list...)
- starí Egypťané chovali božskou úctu k česneku a cibuli a přisahali u těchto božstev? Existují o tom hmatatelné doklady ve vyobrazeních na starých egyptských památnících, kde bývaly často znázorňovány cibule, česnek a pór společně se šalotkou. Vážnost a úctu starého Egypta k cibulovinám je vidět i z toho, že platily za osvěđené magické a léčebné prostředky. Kousnutí psa se léčilo obkladem z česneku a mouky, česnek byl podáván i při horečkách. Nyní je nám jasnější zpráva 4. knihy Mojžíšovy, kde je řeč o Izraelitech, kteří na cestě pouště z Egypta do zaslisené země bolně vzpominali na cibuloviny, na lahodný chacír (pór), který ve svém zajetí tak rádi jedli.

Vel'ká noc V BRNE

Pekná bola tohoročná Veľká noc. Akoby práve týmito dňami sa prihlásilo skutočné jaro s bezoblačnou oblohou a teplým slnečkom. A predsa, neboli to lúče slnka, ktoré pritiahlí mladých i starších za všetkých kútov našej vlasti do Brna. Neboli to krásy prírody, ani veľtrh či motocyklové závody, ale Božie slovo interpretované nasledovníkmi Pána Ježiša od soboty večera do pondelňa obeda. Bolo to obecenstvo veriacich ľudí, o ktorom zasľubil Pán: „Kde sa dvaja alebo traja zhromaždia v mojom mene, ja som v ich strede“.

Magnetofony pracovali naplno. Slová i spevy z Besedného domu zavznievajú teraz v mnohých miestach a približujú tak ovzdušie týchto dní. Ale pásky sa môžu zničiť, slová zmazať a my pre nás — a pre budúce generácie, ak nepríde Pán — chceme zachytiť aspoň niekoľko myšlienok adresovaných hlavne mladým pri rozoberaní prvej kapitoly listu Efežanom.

Kto píše tento list?

„Pavel, apoštol Ježiša Krista, vôľou Božou...“ (v. 1). Pavel — nie Saul Tarzenský, nie starý človek, ale to nové, božské v ňom. Sme si vedomi, že v nás zápasí naše JA s Božou prirodzenosťou? A pritom toto JA má byť iný, lebo sme zomreli s Kristom tomu starému, hrievnemu a povstali k životu, ktorý pôsobí v nás Jeho Duch. A práve v tom je základná otázka našho kresťanského života. Prebýva v mojom srdci Pán Ježiš Kristus? Žijem ako znovuzrozený človek preto, že už vlastne nežijem JA, ale žije vo mne Kristus?

V tom je nešťastie toho, kto sa snaží prispôsobiť kresťanskému životu, kdo túži žiť podľa Biblie, ale sám neprežil obrátenie, sám sa snaží polepšiť, zmeniť svoje chovanie; ale pri tom poznáva, že takto nemôže trvale žiť, že k tomu nemá sily.

Len „kto má Syna, má život“ (1. Ján 5:12), len ten, kto je diefaom Božím. Často vidíme diefa, ktoré je navlas podobné svojmu otcovi alebo matke. Má vzhľad, chovanie i reč otca, lebo je jeho synom. Nemusel sa k tomu učiť, ani sa nemusí nútiť k tomuto spôsobu vystupovania, to je vlastné jeho prirodzenosť, „má to v krvi“. Naopak, ak má jednať inak, tak sa musí tomu „inému spôsobu života“ učiť a namáhať, inak jednať.

A tak je to i s našou a božskou prirodzenosťou. Byť opravdovým kresťanom, to znamená

narodil sa do Božej rodiny, stat sa Jeho dietatom a potom život vo svätosti, vernosti (1. 1), bezvadnosti (v. 4) bude našou životnou túžbou, samozrejmosťou, bude mať sa v tom cítiť ako ryba vo vode; bude to život vyrovnaný, pokojný, život v Božej moci (v. 19).

Pavel — nie Saul. Kristus — nie JA. Len tak môžeme niečo vykonátať, len tak môžeme byť užitoční pre Jeho dielo. Pokiaľ budeme hľať toho starého človeka v nás, neporastieme, neurobíme pokroky vo vieri a naša práca bude mŕtva.

Komenský hovor v Diddaktike o 3 stupňoch pokroku života veriaceho človeka:

1. poznat seba samého,
2. vedieť sa ovládať,
3. potom sa k Bohu povzniesť.

K tomu prvemu:

Boh nám dal veľké poznanie (v. 17), ale čím ono je väčšie, tým je väčšia aj zodpovednosť.

Známe je nám podobenstvo Pána Ježiša o milosrdnom Samaritánotví.

Kňaz mal veľké poznanie. Bol to mûdry, nábožný muž, ktorý iste dokonale ovládal Starý zákon so všetkými zákonomi a prikázaniami. A predsa, zraneného a zomierajúceho človeka „obišiel druhou stranou“ (Luk. 10:32) — a tak obišiel i prvý, najďôležitejšie prikázanie!

Poznanie nie je ešte zárukou, že je tu Duch Kristov. Koľko bratov a sestier má poznanie a kresťanov, krásne sály predsa obide človeka, plné ľudu. On sa dívá dať, ktorý potrebuje pomoc. lej, hlbšie, do našich

Levíta bol sice o studienok nižšie ako knáz, slúžil v okrajových oblastiach, posluhovať knázom, ale tiež „obišiel zraneného druhou stranou“. Na rozdiel od knáza za prišiel bližšie k zomierajúcemu, podíval sa na jeho rany, ale výsledok je rovnaký.

Koľki v našich zboroch slúžia ako diakoni, starajú sa o tie „okrajové oblasti“ duchovného života, ale tiež ne-prejavujú svoju lásku v pomoci blížnemu.

Až ten tretí, **Samaritán**, ktorý nemal zvláštne poznanie v duchovných veciach, ten pomáha. Ten má srdce, lásku, zmysel pre praktickú lásku: **ten človek zahyne ak mu nepomôžem!**

Boh posial Pavla, nie Saula! „Pavel... vôľou Božou“. Saul je špatne nasmerovaný, ten sa proti Pánu Ježišovi. My dobre vieme, že „telo žiada proti Duchu“ a že sme vtedy v nebezpečí, že i vo svojej zbožnosti budeme nasmerovaní proti Pánovi, ak budeme konáta skutky lásky.

Veriaci v Efeze mali mnohé dobré skutky. Mali prácu, trpezlivosť, vernosť, správny a rozumný postoj ku klamu (Zj. 2. kap.) a predsa im niečo chýbalo. Opustili prvé lásku. Nekonali skutky lásky. Ako je to s nami?

Máme sa poznáť. Ako je to s našim životom? Máme všetky veci v poriadku s naším Pánom? Nesieme ovocie lásky? V tom sme stále džinici. Boha neomráčiť daj kresťanov, krásne sály predsa obide človeka, plné ľudu. On sa dívá dať,

sfdc, aby tu prebýval Kristus a tak žil ten nový človek v nás.

Potom fa Pán môže použiť „Pavel, apoštol...“ On fa posiela slúžiť. A kde je tvoj apoštolat? Kde fa posiela? Do cudziny, čiernej Afriky, alebo ďalekej Austrálie? Tvoja Afrika je tu, v tvojej domácnosti a v tvojom okolí. Si povolaný k veľkým a vzácnym veciam. Nesieš prapor Jeho kráľovstva, zves o Jeho lásku a milosti k hynúcim dušiam. Nesieš Jeho posolstvo spoluuvkúpeným, Jeho lásku máš rozdávať vôkol seba. „Aké krásne sú nohy tých, ktorí zvestujú počoj, tých, ktorí zvestujú dobré veci!“ (Rim. 10: 15)

To je krásne poznanie. Ale treba ísť ďalej.

K tomu druhému:

Teraz sa máš ovládať. Musíš niečo skúsiť. Ako vojak musíš sa ukážiť. Aby si bol silný. Boh potrebuje silných ľudí, ktorí neutekajú z boja pri prvom neúspechu. Moc Božia sa má prejavif teraz „na tebe“ (v. 19).

Ako u tých troch mládencov z knihy Daniela. Skou rozhodnosťou odmietať sa klaňať zlatému obrazu. Silný vo viere, skúsený v ohni a vŕťazil!

Opakom je Samson, ktorý dobrovoľne kladie hlavu do klina Delily a je zbavený moci, lásky a jeho život v otroctve je plný bolestí a zármutku.

Ak ti bude v živote zle, dívaj sa na Toho, ktorý trpel, ktorý neotvoril svojich úst — ovládal sa. Keď Mu zlorečili, nezlorečil, keď trpel nehrozil. Jedinečný

príklad k nasledovaniu. **K tomu tretiemu:**

Potom sa v Bohu povznieš. Potom si uvedomíš všetko bohatstvo Je-ho milosti, lásky i moci k nám, všetky duchovné požehnania, ako sú tiež uvedené v tejto kapitole. Či sa ony dajú ob-siahnuť a pochopíť? Či môže diefa vyrozprávať, čo všetko má v rodinách? Ak pravda neu-tieklo z domu, ale užíva všetkých práv diefa. Aj my máme nielen právo nazývať sa defmi Božími (Jána 1:12), ale aj moc užívať všetkých práv Božích detí. Ale len vtedy, keď máme obe-censtvo s Ním, keď „sme doma, u Otca“. Ak nie, všetky zhora uvedené veci pre nás nič nezna-menajú, lebo ich neuží-vame. Čo by znamenalo pre diefa, že má boha-tého otca, ak by žilo ďa-leko v biede?

A tak i všetky Jeho duchovné požehnania sú naše do tej miery, do akej si ich privlastníme.

Teraz sa dávame viesť po-tešujeme tým, že Pán Je-žiš chce byť pre nás všetkým v živote na tej-svetu. On nám dáva dob-re rady, vystríha nás, nosť.

usmerňuje a posiela k službe. Len aby sme Ho neuhašovali našou nepo-slúšnosťou a nezarmu-covali našim povrchným telesným životom. Máme Mu prenechať „volant“ nášho života, aby z nás urobil duchovných Ľudí. Duchovné požehnania vyžadujú duchovných Ľudí. Pre slepého ani najkrajšie obrazy nema-jú cenu.

K Bohu sa povznieš, k Nemu sa privinút. Aj vtedy, keď nás trestá. On sa nám tak približuje, nenechá nás na po-spas, bez pomoci. Ďakuju Mu i za kárajúcu ruku, keď ma upozorňuje na driemotu, neriadny život, na rozpor medzi mojím postavením a stavom. Môj život — to je zodpovednosť. To nie je reč nahraná na mag-netofonový pások, dajúca sa kedykoľvek zma-zat a nahrať znova, lep-sie. Nevratiš ani minutu svojho života, nevezmeš späť ani jediné slovo.

Preto sa vzájomne po-tešujeme tým, že Pán Je-žiš chce byť pre nás všetkým v živote na tej-svetu. On nám dáva dob-re rady, vystríha nás, nosť.

ANKETA

K OTÁZKÁM ZNOVUZROZENÍ

Na Olivetské hoře loučil se Pán Ježiš se svými učenisky slovy:

BUDETE MI SVĚDKOVÉ (Skut. 1:8).

A to je odkaz i pro nás, věřící dvacátého století.

Jak tento odkaz plníme? Jaké jsou výsledky naší práce? To nám má částečně ukázat vyhodnocení ankety, kterou jsme uspořádali u přesležitosti krajového shromáždění v Ostravě dne 2. 5. 1969.

Přítomní věřící lidé odpověděli na tyto otázky:

1. Kdy a v jakém věku jste se odevzdal Pánu Ježiši?
2. Byl před obrácením někdo ve Vaši rodině věřícím?
3. Navštěvoval jste nedělní besídku?
4. Co mělo největší vliv na Vaše obrácení?

Bylo vyplňeno 238 anketních lístků z čehož odpovědělo:

104 bratři tj. 44 % a
134 sester, tj. 56 %.

Výsledky můžeme posuzovat z několika hledisek podle vlivu na obrácení:

- I. vliv věku
- II. vliv pohlaví
- III. vliv období
- IV. vliv rodiny
- V. vliv nedělní besídky
- VI. vliv práce věřících

I. Vliv věku

První otázka, kterou jsme si položili při vyhodnocování ankety, zní: **V ko-lika letech se lidé obracejí k Pánu Ježiši?**

Odpověď: od 6 do 84 let.

Šestileté děvčátko se odevzdalo Pánu v roce 1969 a osmdesátčetá žena v roce 1968.

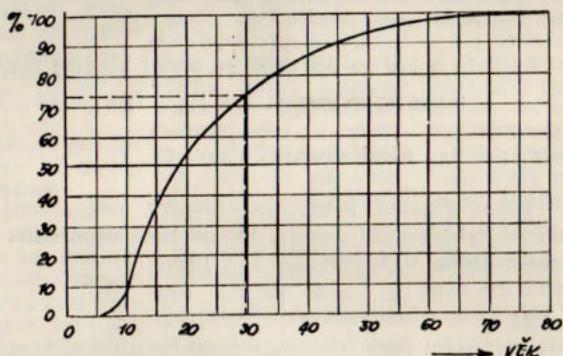
Zajímavé jsou počty dětí do 10 let:

- 1 děvčátko 6 let — 0,4 %
- 2 děti 7 let — 0,8 %, z toho 1 chlapec
- 4 děti 8 let — 1,8 %, z toho 1 chlapec
- 5 dětí 9 let — 2,1 %, z toho 2 chlapci
- 7 dětí 10 let — 3,0 %, z toho 2 chlapci

Věřící, kteří se obrátili ve věku do 10 let, tvoří 8 % z celkového počtu.

Dospívající mládež od 11 do 20 let — 43 % z celku,
mladí lidé od 21 do 30 let — 22 %,
ostatní nad 31 let — 27 %.

Přehledně se tyto údaje mohou znázornit na diagramu, z něhož pro každý věk lze odečíst příslušný podíl z celkového počtu obrácených lidí. Polovina věřících lidí se obrátila ve věku do 20 let. A třetinu věřících ve věku do 30 let.

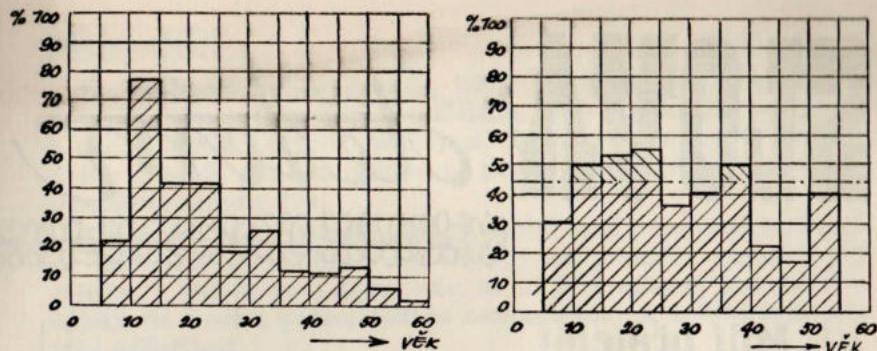
Těch, kteří se odevzdají Pánu po 50letém roku života je již velice málo — jenom tolík, jako dětí do 10 let.

Ještě přehlednější je druhý diagram, kde jsou udány přírůstky věřících v jednotlivých pětiletých věkových kategoriích (průměr za 5 let). Údaj 100 % odpovídá věku 14 let, kdy se odevzdalo Pánu nejvíce lidí (17). Výrazné jsou změny ve věku 11 a 15 let, kdy v tomto pětiletém období jsou mladí lidé nejvíce přístupní Božímu slovu. Další hranice je věk 25 let, kdy přestává zájem o otázky spasení a až do 35 let se obrátila pouze čtvrtina ve srovnání s věkem 11–15 let.

II. Vliv pohlaví

Zajímá nás, zda naše poznání o otázce věku se týká chlapců i děvčat, resp. mužů i žen stejným způsobem?

Výsledky ankety jsme zakreslili do třetího diagramu. Nejdříve si všimněme čerchovanou čáru, která udává hodnotu 44 %. Znamená to, že 44 % bratří odpovědělo v anketě a tudíž v každé věkové kategorii by měl být tento poměr zachován.

Z diagramu však vidíme, že u dětí do 10 let převládají děvčata (69 % oproti 31 %), ta jsou duševně vyspělejší. Tato převaha je dále ve věkové kategorii 25–30 let a od 41 do 50 let. Mladí muži od 10 do 25 let jsou stejně přístupní pro zvěst evangelia a dokonce ještě více, než děvčata a mladé ženy. Nástupem na vojenskou službu a pak do manželského života uzavírají se brány srdce; někdy již na celý život.

(Pokračování v příštím čísle) -jos-

ZKUŠENOSTI SPURGEONA S DĚTMI

Před 75 lety dne 31. ledna 1892 byl povolán ke svému Pánu Charles Haddon Spurgeon ve věku 58 let. Dodnes jsou patrný požehnané výsledky působení tohoto Božího muže, který napsal o svých zkušenostech s prací mezi dětmi:

„Řeknu vám to rovnou, že mám větší důvěru v duchovní život dětí, než v duchovní stav dospělých. A půduje ještě dál a řeknu vám, že jsem našel jasnější poznání evangelia a vřelejší lásku ke Kristu u obrácených dětí, než u obrácených mužů. A wedu vás v ještě větší údív, povím-li, že jsem se setkal s hlubší duchovní zkušenosí u dětí 10 a 12letých, než u dospělých paděsátníků a šedesátníků. Nemluvte mi o neschopnosti dítěte činit pokání! Chcete-li poznat hlubší, trpější a děsnější strach z Božího hněvu, mohl bych vám vyprávět, co jsem prožíval jako chlapec. — Chcete-li poznat, co je to radost v Pánu — mnohé dítě jí překypovalo tou měrou, kolik jí jen mohlo pojmet do svého malého srdce.

Chcete-li vědět, co je to věra v Pána Ježíše Krista, pak hledejte na dě-

ti, které vzaly Pána Ježíše za slovo, uvěřily Mu a milovaly Ho a proto vědě a jsou si jistý, že jsou spaseny. Schopnost věřit je více věcí dítěte než muže. Žádná půda není tak připravena pro setbu, jako ta, která dosud nebyla udusána jako silnice a která není zarostlá trním. Šťastné církve a sbory, jejichž ozdobou a požehnáním jsou modlitby dětí, které se záhy učí volat k velkému Otci o posvěcení Jeho jména a o příchod Jeho království. Očekáváme, že budeme vidět děti přicházejí k Pánu Ježíši a jsme toho také svědky.

Neočekávají mnozí od dětí dokonalejší chování, než sami dávají najevo? Zlobí-li se pobožné dítě, nebo opomene-li nějakou maličkost, protože zapomnělo, hned je odsuzováno jako malý pokrytec těmi, kteří sami mají daleko k dokonalosti. Pán Ježíš říká: „Hleďte, abyste nepohrdali nikým z těchto malých“ (Mat. 18:10 - Žilka).

Hleďte, ať nepromluvíte ani jedno nelaskavé slovo o svých mladých bratřech v Kristu a o svých mladých sestrách v Pánu...“

SLOVA dětem

Mílí přátelé!

Úvodem si dovoli říci několik slov brněnská besídka. Děkujeme všem strýčkům a mládežníkům, kteří se o vznik časopisu zasloužili. Víme, že to dalo dost práce, protože nám o tom tetička něco vyprávěla. Těšíme se na to, že se prostřednictvím časopisu dozvímě něco o dětech z jiných besídek a o jejich práci. A teď něco o nás.

Tento školní rok jsme zahájili 14. září 1968 v 17 hodin. Besídka byla každou sobotu. Od pololetí se scházíme v neděli od 17.30 hod. První pololetí jsme si vyprávěli o lidech z Nového zákona, kteří se nějakým způsobem setkali s Pánem Ježíšem a v dalším pololetí si vykládáme o podobenstvích. Podobenství sloužila k lepšímu porozumění řeči Pána Ježíše. Písňě zpíváme z „Konvalinek“ a také ty, kterým nás naučila teta. Vyprávění nezabere celou hodinu. Zbytek času věnujeme různým biblickým hrám, kreslení, otázkám, učíme se veršům, hledáme v Bibli apod.

Kromě besidky máme „hraní“, to je hodina, kdy se učíme znát noty a hrát na mandolini. Letos jsme začali druhý rok.

Byli bychom rádi, kdyby se i ostatní besídkáři do tvoření časopisu zapojili různými návrhy, nápady a dopisy o svých zkušenostech.

Věříme v lásku Pána Ježíše, že časopis bude vycházet i nadále a bude k radosti a prospěchu nás všech.

Brňáci

Milé děti,

dostáváte do rukou časopis, jehož prostřednictvím se máme dovděčit něco nového ze Slova Božího, něco zajímavého ze života a něco pěkného o sobě navzájem. Těšíme se na to, že budete nejen čitateli, ale i dopisujícími přispěvateli. Tentokrát máme příspěvky zrovna dva.

Když jsem já chodila do nedělní školy, měli jsme časopis, který se jmenoval „Studánka“ a vždycky na poslední straně byly „Oříšky“. Oříšky jsou dobrá věc, to mi jistě dáte za pravdu. Ale někdy dá trochu práce, než se rozlousknou. A tak budete mít také příležitost.

Vylousknuté oříšky (odpovědi) posílejte na adresu:

Irena Zemanová
BRNO 15, Táborská 72

Na uvedenou adresu posílejte také ostatní příspěvky, návrhy a pozdravy. — Kdo se bude v louskání zvlášť tužit, odměna ho nemine!

Za redakci vás zdraví

teta Irena.

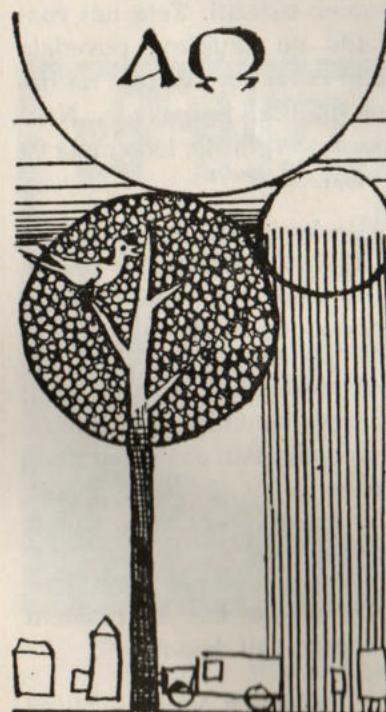
Dívej se...

Dívej se, dítě, oblaka
družiček bílé šaty,
divej se, dítě, na ptáka,
prolétl nebes vraty.

Poslouchej, dítě, pod stromy
šum lesa sladce zníci,
poslouchej, dítě, v dálce hřmi
auta tam na silnici.

Oblaka bílá zešednou,
šum lesa sněhy zkruší,
vozy se v příkop převrátí,
co bude s tvoří duši?

Dívej se, dítě, poslouchej,
naslouchej tomu hlasu,
který ti v Kristu přináší
radost a pokoj a spásul

Konferencia

Na veľkonočné sviatky sme cestovali na konferenciu do Brna. Prišlo nás z celého Československa, aj zo zahraničia. Zhromaždenie sme mali v Besednom dome. Mládež bola na balkóne. V sobotu večer bola modlitebná hodina za nás všetkých, aby sme Božiemu Slovu rozumeli. Potom sme odišli na večeru a do hotelov.

V nedeľu ráno sa začalo zhromaždenie o deviatej hodine. Všetky miesta boli obsadené, na balkóne bolo veľa mládeže. Bolo nám hovorené o Pánu Ježišovi, že nás všetkých miluje a ako musel byť za nás ukrižovaný, aby sme boli zachránení.

Po společnom obede my, deti do 15 rokov, sme mali besiedku. Teta nám rozprávala a komorníkovi jednej kráľovny z cudzej zeme a o človekovi, ktorý rád hovoril o Pánu Ježišovi. Povedal to už niektorým svojim priateľom, ale chcel, aby sa to dozvedeli aj druhí Iudia. Ako tak rozmýšľal, Boh poslal k nemu anjela, ktorý mu povedal, že

má pre neho prácu. Muž chvíľu váhal, ale potom vstal a išiel na to miesto. Ako tam stál, uvidel zrazu kočiar. Priblížil sa k nemu a v ňom bol komorník, ktorý v ruke držal knihu a čítal z nej. Sadol si k nemu a hovoril mu o Pánu Ježišovi, keby Jemu vyznal svoje hriechy, iste by mu ich odpustil.

Potom sme si spievali a nакoniec súfažili. Teta nás rozdelila na skupiny, povedala nám otázky a my sme na lístok napísali odpovede. Naša skupina vyhrala, lebo mala 93 bodov.

Po besiedke sme za vrátili naspäť do Besedného domu, kde sme boli ešte hodinu účastní zhromaždenia.

V pondelok dopoludnia nám bolo pripomínané, aby sme žili tak, aby Pán Ježiš mal z nás radosť a to, čo sme počuli, aby sme u seba podržali a podľa toho žili.

Po obede sme sa rozlúčili a odcestovali domov.

Zdenek Vajda - Žilina

OŘÍŠKY

1. Přesmyčka:

JO, TONIK VOŘE BĚLES!
Tak jsem popletl krásný
verš o víře a bázni. Napiš-
te jej správně!

2. Doplňovačka s tajenkou:

X A B I E = matka Pána Ježiše
X . . . S = „malý“ prorok
X . . . E = služebník Mojžiše
X I V Ó T = opak smrti
X . . . A = Abraham miloval
X . . . N = apoštol Petr

3. Ve svém dopisu Zdenek velmi šikovně utajil niektoré dôležité údaje. Kdo ví odkud jel onen komorník ktoré královny ktoré země co si četl jak se jmenoval muž, ktorého za ním Bůh poslal a kde se o tom všem v Bibli dočteme.

4. Jaký děj vyjadřuje obrázek?

Hodně zdaru a nenechte si po-
máhat!

REDAKCE ČTENÁŘŮM

DRAZÍ,

z dobrotnosti našeho Pána se dostává do vašich rukou časopis ŽIVÁ SLOVA. Současná doba je novou příležitostí k tomu, abychom mohli zvěstovat pravdu Božího slova a sloužit k poznání opravdového křesťanství. Jsme vděční, že Pán naklonil srdce těch, kteří rozhodovali o povolení našeho časopisu. Děkujeme pracovníkům Moravských tiskařských závodů v Ostravě a ve Valašském Meziříčí, kteří projevili obětavost a převzali tisk našeho časopisu.

V tomto nultém čísle vám chceme nejdříve představit ty, kteří se podílejí na náplni, úpravě, vydání i rozslání tohoto časopisu:

Dr. KAREL KOŘÍNEK, Praha 1, Dušní 4 — odpovědný redaktor časopisu — vede rubriku výkladů

ING. JAN OSTROLUCKÝ, Ostrava 5, Slámová 217 — připravuje výběr aktuálních článků a spolupracuje s tiskárna

JAROSLAV KRMÁŠEK, Ostrava 7, Božetěchova 13 — stará se o reportáže

ING. PETR ZEMAN, Brno 15, Táborská 72 — zajišťuje překlady a fotografický materiál

IRENA ZEMANOVÁ, Brno 15, Táborská 72 — vede rubriku „Slova dětem“

PETR SLEPÁNEK, Prostějov, Mánesova 28 — vede hádankářský koutek

MILAN MACHÁČEK, Ostrava-Poruba, nám. 9. května č. 500 — připravuje ankety a rubriku otázek a odpovědí

JÁN KUČERA, Bratislava, Čulenova 9 — zajišťuje rubriku beletrie a poezie

Akad. malíř JAROSLAV KAPEC — odpovídá za grafickou úpravu časopisu

Prof VĚRA HANKOVÁ a ING. IEKO KOZÁR — odpovídají za jazykovou správnost

Administraci, expedici a finanční věci zajišťuje KŘESŤANSKÝ SBOR VSETÍN, odpovídá JOSEF HOLUBEC, Trávníky 1432, Vsetín.

Abychom mohli zajistit finanční krytí časopisu, prosíme vás, abyste nám zaslali vyplněnou závaznou objednávku na připojeném tiskopise a současně do 15. července t. r. poukázali připojenou složenkou předplatné Kčs 15,— na tři čísla letošního roku.

Pokud by sbory a jednotlivci chtili potřeba více finančně podpořit naš časopis, prosíme, aby své příspěvky poukázali složenkou na konto

Pro ulehčení expedice doporučujeme sborům hromadný odběr časopisu, kterým by byl pověřen některý jednotlivec. Tento by se staral jak o rozdání každého čísla příslušným předplatitelům svého sboru, tak nám i ohlásil změny v počtu kusů a odpovídal za včasné odeslání předplatného na příští období.

Současně prosíme, abyste se pokusili získat další odběratele mezi svými přáteli. Proto zasíláme naše „nulté číslo“ zdarma na ukázkou. Bylo by vhodné, aby každý sbor měl k dispozici více exemplářů pro duchovní službu přátelům, navštěvujícím naše shromázdění.

Protože chceme, aby byl časopis skutečně vaším, musí si všimat všech vašich potřeb a zájmů. Potřebujeme proto navázat s vámi úzkou spolupráci, kterou budeme uskutečňovat tímto způsobem:

1. Všechny vaše příspěvky zasílejte příslušným vedoucím jednotlivých rubrik. Velmi nám ulehčíte práci, napišete-li je dvojmo strojem na formát A 4 — 70 klepů na šířku včetně mezer a 30 řádků na jedné straně. Je nám o příspěvky věcné, zajímavé, vycházející z živoní praxe a řešící aktuální problémy křesťana. Článek označte svým jménem nebo svou zkratkou.
2. V naší rubrice „Otázky — odpovědi“ vám dáváme možnost ptát se na vše, co vás zajímá. I v případě, že by odpověď na váš dotaz nebyla uveřejněna, odpoví vám na ni redakce písemně.
3. Sledujte naše ankety a reagujte na ně, zejména na následující, v nichž bychom se od vás rádi dověděli, co od našeho časopisu očekáváte a co byste v něm rádi četli.

Pro ulehčení vaší odpovědi vám předkládáme příslušný výběr, podle něhož napište na korespondenční listek do 15. 7. t. r.

a) Tři náměty seřazené za sebou podle vašeho zájmu z tohoto výběru:

1. Výklady biblických textů
2. Zkušenosti ze života
3. Otázky, odpovědi a ankety
4. Reportáže a aktuality
5. Poznatky z historie a životopisy významných duchovních postav
6. Básně a literární zpracování zážitků a zkušeností
7. Svědecí o obrácení a evangelizace
8. Rubrika pro děti
9. Hádankářský koutek
10. Písně

Chceme, aby všechny tyto oblasti byly v časopisu zastoupeny, ale jedná se nám o příslušný rozsah, který bychom měli pro tu nebo onu oblast vyhodit.

b) V druhém bodě nám napište svůj vlastní návrh na doplnění nebo úpravu obsahu, abychom vám mohli vyjít všeobecně vstříc.

Příklad korespondenčního listku:

Adresát:

Milan Macháček
nám. 9. května č. 500
Ostrava-Poruba

Na Váš dotaz v minulém čísle časopisu Živá slova odpovídám takto:

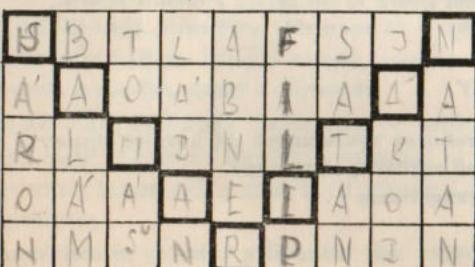
k bodu a): 7, 1, 4

k bodu b): chybí rubrika překladů ze světové duchovní literatury
Podpis — nebo anonymně

Protože víme, že bez Pána nelze nic činit a jsme si vědomi, jak velice jsme závislí na Jeho milosti, zahajujeme vydávání našeho časopisu s prosbami o Jeho požehnání a prosíme vás všechny, abyste se v této věci s námi spojili. Kéž je Pán skrze tento časopis oslavěn, kéž je vskutku pln „živých slov“ a kéž nás povzbudí, abychom vždy upřímně a celým srdcem hledali TOHO, který jediný má SLOVA VĚČNÉHO ŽIVOTA!

Redakce

1 2 3 4 5 6 7 8 9

3. Doplňovačka s tajenkou

1. Úrodná rovina. — 2.
- Nesměl zlořečit. — 3. Nechtěl uvěřit. — 4. Švagr patriarchův. — 5. Vůdce vojska. — 6. Apoštol. — 7. Vládce tohoto světa. — 8. Patriarcha. — 9. Prorok a rádce Davidův.

1. Doplňovačka s tajenkou

- X ALMY Co psal Dávid?
X ZAKA Koho obětoval Abrahám?
X IDEL Co čteme o uzdraveném slepcí?
X STEFAN První mučeník v Písmě.
X JESUS Koho zastavil Pán Ježíš na cestě?
X JUDEN Jak se jmenoval bratr Rebeky?
X . . . Prorok působící v 8. století před Kristem.
X . . . Jaký je Bůh?
X ANDEL Nebeská bytost.

2. Sloupcovka

- J O X E F Jákobův syn
S A X A N zničil Jobovo stádo
E S X E D královna
D I X A T soudil Pána Ježíše
. . X . . jedno ze jmén Pána Ježíše
P A X E L apoštol

2. Když se vyzvědači Izraele (4. Mojžíšova 13. kap.) vrátili zpět do tábora, byli v důsledku své nevěry v takovém strachu, že při popisování synů Enakových je v poměru k sobě zveličili. Vaším úkolem je vypočít, kolikrát zvětšili skutečný poměr velikosti obrů k sobě?
- V odpovědi zašlete celý výpočet.
3. Která žena plakala 7 dnů ze zvědavosti?

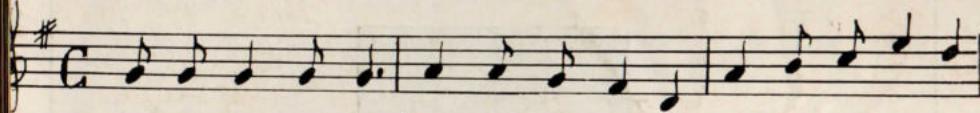
4. Která kniha Bible má tolík kapitol, kolik je v Bibli knih?

Odpovědi zašlete do 15. července 1989 na adresu: Petr Slepánek, Mánesova 28, Prostějov.

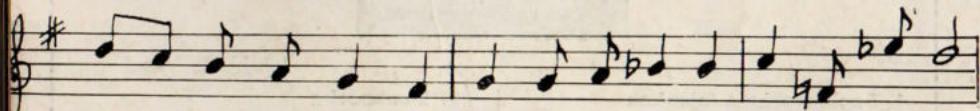
Nejúspěšnější řešitelé budou odměněni. V případě, že jich bude více, rozhodne o prvních třech los.

POZVÁNÍ

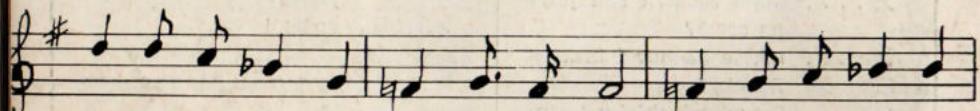
J. K.—J. W.

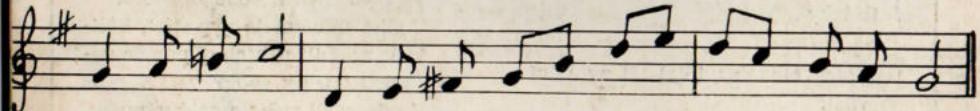
1. Zve-me vás mladé v no-vý svět slávy, kde radost dá-vá
2. Ce-sta je tvrdá, my po ní jdeme, pro tu-to cestu
3. Ži-vot je šfastný, na-pl-něn mí-rem, nejsme-li str-že-
4. Zve-me i Te-be v no-vý svět slávy, kde ni-čím budou

ži—vo—tu kla-dy. Mi-mo svou radost neznáme nic,
zí—skat vás chceme. Vůdcem nám Ježíš, Spa-si-tel náš,
ni světa ví-rem. Mír ten nám přines Ježíš náš Král,
svě—ta zlé vna-dy. Ne-me—škej vůbec, jen vstříc mu jdi,

má-me jen tou-hu, by nás šlo vic.
vic ne-u-blí—ží nám sa-ta-náš. Mú—že-te s ná-mi,
my jde-me za Ním, za Ním jen dál. Je-ží—ši své—mu, jak my jsme šli.

s Je-ží—šem jít, do-ká—zat vic a spa-se—ní mít!

Z v e m e v á s — to platí především pro ty, kteří ještě nejdou s námi
za Pánem Ježíšem.

Z v e m e v á s — platí i pro všechny bratry a sestry jako pozvání k spojení
hlasů v radostném zpěvu.

Z v e m e v á s — ke spolupráci na překladech a nových textech duchovních písni.

Z v e m e v á s — je určeno všem hudebníkům jako výzva k spoluúčasti
na tvorbě této poslední stránky našeho časopisu, která by se měla projevit
zasíláním vhodných původních i převzatých písni k uveřejnění.